

Uitspraak van het College van Beroep voor de Autosport

inzake:

De wettelijk vertegenwoordiger van de heer Max Timmermans
(licentienummer 903378; startnummer 1)
appellant,
gemachtigde: mr. M.E.F. Parramore

contra:

de beslissing van het College van Sportcommissarissen
van 26 september 2010

I. Algemeen

1. Ter zitting van maandag 22 november 2010 is het College van Beroep voor de Autosport (verder te noemen: het College), bestaande uit mr. C.G.C. Quarles van Ufford (voorzitter), mr. M.J.J. van den Enden en mr. M. Mulder, bijeengekomen op het kantoor van Wille Donker advocaten te Alphen aan den Rijn, alwaar het secretariaat van het College gevestigd is, ter behandeling van het door appellant ingestelde beroep tegen de beslissing van het College van Sportcommissarissen van 26 september 2010, waarbij het door appellant ingestelde protest tegen de aan hem wegens vermeend gevaarlijk rijgedrag opgelegde straf van uitsluiting van de tweede race tijdens de Chrono Dutch Max Challenge 2010 te Kerpen werd afgewezen.

II. Processtukken

2. Het College heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde processtukken genummerd productie 1 t/m 11.

III. Toelichting partijen

3. Ter zitting zijn gehoord:
 - a) namens appellant mr. M.E.F. Parramore
 - b) namens het College van Sportcommissarissen de heer M. Boonman
4. Ter zitting heeft mr. Parramore, aan de hand van een pleitnota, het namens appellant ingestelde beroep nader toegelicht. Voorts heeft de heer Boonman, eveneens aan de hand van een pleitnota, het standpunt van het College van Sportcommissarissen nader gemotiveerd. Van het verhandelde ter zitting is een proces-verbaal opgemaakt.

IV. Achtergronden

5. Na afloop van de tweede race tijdens de Chrono Max Dutch Challenge 2010 te Kerpen heeft het College van Sportcommissarissen een door appellant ingesteld protest tegen de door de Wedstrijdleiding wegens vermeend gevaarlijk rijgedrag aan hem opgelegde straf van uitsluiting in behandeling genomen.
6. Na het horen van betrokkenen heeft het College van Sportcommissarissen het protest van appellant bij beslissing van 26 september 2010 afgewezen, nu er ook naar het oordeel van het College van Sportcommissarissen sprake zou zijn geweest van onzorgvuldig/ gevaarlijk rijgedrag aan de zijde van appellant.
7. Aangezien appellant zich hiermee niet kon verenigen heeft hij tegen deze beslissing van het College van Sportcommissarissen beroep ingesteld.

V. Beoordeling

- ontvankelijkheid**
8. Alvorens tot een verdere inhoudelijke beoordeling te komen overweegt het College dat allereerst dient te worden vastgesteld in hoeverre appellant ontvankelijk is in zijn beroep. Het College overweegt in dat verband dat appellant naar haar oordeel aan alle formele vereisten voor een ontvankelijk beroep heeft voldaan.
 9. Conform artikel 34.1 onder a Reglement betreffende de Autosport Rechtspraak (verder te noemen: RAR) dient de betrokkene binnen één uur na bekendwording van de beslissing van het College van Sportcommissarissen het voornemen tot het instellen van beroep tegen deze beslissing schriftelijk aan het College van Sportcommissarissen kenbaar te maken en vervolgens binnen twee dagen na de dag van de bekendmaking beroep in te stellen bij (het secretariaat van) het College. Voorts dient de betrokkene conform artikel 36 RAR binnen voormelde termijn van twee dagen tevens het voor de behandeling van het beroep verschuldigde beroepsgeld te voldoen.
 10. Het College heeft vastgesteld dat appellant zijn voornemen tot het instellen van beroep tijdig en op correcte wijze kenbaar heeft gemaakt. Het beroep van appellant werd bij e-mailbericht en brief van 28 september 2010 ingesteld en derhalve tijdig door het College ontvangen. Voorts heeft appellant tijdig het door hem verschuldigde beroepsgeld voldaan.
 11. Anders dan door het College van Sportcommissarissen gesteld, is het College van oordeel dat het beroep van appellant voldoende is gemotiveerd. De onderhavige kwestie ziet op de vraag in hoeverre appellant zich al dan niet schuldig heeft gemaakt aan gevaarlijk/onzorgvuldig rijgedrag. Appellant is van oordeel dat hiervan geen sprake zou zijn geweest en heeft dit als zodanig ook in zijn beroepschrift gesteld.

12. Conform het bepaald in art. 33 lid 2 RAR dient appellant het beroepschrift zoveel mogelijk vergezeld te laten gaan van de op de zaak betrekking hebbende stukken, waaronder in elk geval een afschrift van de beslissing of uitspraak waartegen het beroep is gericht. Laatstgenoemde beslissing of uitspraak werd door appellant weliswaar niet in het geding gebracht, maar nu deze in een eerder stadium al door het College van Sportcommissarissen in het geding was gebracht bestond hiertoe ook geen enkele noodzaak meer.
13. Op grond van het vorenstaande dient appellant naar het oordeel van het College aldus ontvankelijk te worden verklaard in zijn beroep.

inhoudelijk

14. Op basis van de overgelegde bewijsstukken en de verdere behandeling ter zitting, waaronder met name de getoonde videobeelden en de uitgebreide toelichting van appellant, is het College van oordeel dat in het onderhavige geval niet is komen vast te staan dat appellant zich heeft schuldig gemaakt aan onzorgvuldig/gevaarlijk rijgedrag.
15. Dat dit tijdens (de snelheid van) de race door betrokken officials klaarblijkelijk anders is ervaren doet hieraan naar het oordeel van het College niet af. Op basis van de getoonde videobeelden, zowel op normale snelheid als vertraagd, overweegt het College dat er geen waarneembaar contact is geweest tussen de kart van appellant en de kart van de (Janneau) Esmeijer noch dat laatstgenoemde kart van de baan is geraakt als gevolg van het rijgedrag van appellant en/of dat anderszins sprake is geweest van onreglementair rijgedrag.
16. Op grond van het vorenstaande komt het College dan ook tot de conclusie dat het beroep van appellant gegrond dient te worden verklaard. Het College overweegt echter dat deze gegrondverklaring niet kan leiden tot een ongeldigverklaring van de tweede race tijdens de Chrono Max Dutch Challenge 2010 noch tot een wijziging van de uitslag van deze race.
17. Naar het oordeel van het College is het inherent aan sport -en zeker een snelheidssport, waarvan in het onderhavige geval sprake is- dat tijdens een wedstrijd door scheidsrechters beslissingen worden genomen, die achteraf onjuist blijken te zijn en die dan niet meer hersteld kunnen worden. Het onderhavige geval is hiervan een goed voorbeeld.
18. Gelet op de betrokken belangen van alle overige rijders bij de Chrono Max Dutch Challenge 2010 acht het College zowel het ongeldig verklaren van de race als het met inachtneming van de onderhavige uitspraak wijzigen van de uitslag van de race onwenselijk alsook disproportioneel ten opzichte van de overige rijders tijdens de race, om welke reden het College de uitslag van de race in stand laat.

VI. Conclusie

19. Op grond van het vorenstaande is het College van oordeel dat het beroep van appellant gegrond dient te worden verklaard en komt zij tot de navolgende uitspraak:
- a. verklaart appellant ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep;
 - b. verklaart het beroep van appellant gegrond en vernietigt de beslissing van het College van Sportcommissarissen van 26 september 2010;
 - c. verstaat dat de uitslag de tweede race tijdens de Chrono Dutch Max Challenge 2010 te Kerpen ongewijzigd blijft;
 - d. bepaalt dat het protest- en beroepsgeld aan appellant dient te worden gerestitueerd.

Aldus gedaan te Alphen aan den Rijn op 6 december 2010
Het College van Beroep voor de Autosport
voor deze,

mr. C.G.C. Quarles van Ufford,
(voorzitter)